

сѣхъ изъ край въ край. Заецахъ запорожцитѣ и усѣтихъ силитѣ си. Това не бѣ пламтене на нѣкой пернатъ народъ; разгаряхъ се сѣ тежки и здрави характере, които се мѣчно чажикатъ, но, отка се нажегѣтъ, много време вардѣтъ извиѣтрѣ жарѣтъ. „На бѣсило сичкитѣ чифуте!“ разнесе се изъ табора: „та да не шнѣтъ на чифуткинитѣ рокли отъ поповскитѣ одежди! да не турятъ бѣлези на светитѣ пасхи. Да ги издвинѣтъ тия поганци до единъ въ Днѣпръ!“ Тия думи ги нѣкой нустѣхъ изъ народа и изведнѣжъ, като свѣткавица, пролетѣхъ надъ главитѣ на сичкитѣ, и народѣтъ се спуснѣ на предѣствието да исколи сичкитѣ еврее.

Горкитѣ синове израилеви, смутени, загубихъ и она малѣтъ духъ, што имахъ, и криѣхъ се въ празни раковни бѣчви. въ пешитѣ и чакъ подъ роклитѣ на своитѣ еврейки се завирахъ; но казацитѣ ги насѣдѣ намирахъ.

„Ясновелможни панове!“ викаше единъ, високъ и длъгъ, като тояга, еврей, просуналъ изъ-между другаретѣ си жаловито лицето си, искривено отъ страхъ; „ясновелможни панове! дайте само една дума да продумае. една дума; такова нѣшто има да ви кажемъ, дѣто никога не сте чуле, такова голѣмо, не можн се исказа, какво голѣмо!

„Е, нека кажѣтъ!“ рече Булба; той обичаше да преслуша обвинѣмитѣ.

„Яши панове!“ рече евреинѣтъ: „такива панове никога не е видвано, Бога ми никога! такива харин, добри и храбри не е пмало по свѣтѣтъ!“ Гласѣтъ му премираше и треперяше отъ страхъ. „Какъ може да мислимъ ние нѣшто нехарно за запорожцитѣ! Ония не сѣ наши, дѣто откупуватъ на Украйна! Бога вѣрвайте не сѣ наши! тѣ не сѣ еврее: тѣхъ гяволъ ги знае какви сѣ; такива сѣ, само да наплювашъ на тѣхъ и да ги оставишъ! Ето ги и тия нѣтъ така да кажѣтъ. Така ли е Шлемо, или ти Шмуль?“

„Така е за Бога!“ отговори хъ Шлема и Шмуль въ дрипани череджи, и двоицата блѣдни като платно.

„Ние никога,“ казваше длъгий еврей: „не сме се сдушвале съ душманетѣ, а католицитѣ не штемъ и да знаемъ: гяволъ да ги земе! ние сѣ запорожцитѣ сме като братя родени...“

„Какво? да ви сѣ вамъ запорожцитѣ братя?“ рече единъ: нема да дочакате, проклети Иуди! Въ Днѣпръ, панове, сичкитѣ поганци да издвинѣтъ!“